

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής ΙΑ΄ Λουκά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

**Κυριακή ΙΑ΄ Λουκά (Των Προπατόρων) Ευαγγελικό Ανάγνωσμα:
Λουκ. ιδ΄ 16 - 24 (15-12-2024)**

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἦρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ρύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς

εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος «Ένας ἄνθρωπος ετοίμασε μεγάλο δείπνο καὶ κάλεσε πολλούς. Ὃταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ δείπνου, ἔστειλε τὸ δούλο του νὰ πει στους καλεσμένους: ἐλάτε, ὅλα εἶναι πια ἑτοιμα. Τότε ἀρχισαν ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλο νὰ βρίσκουν δικαιολογίες: Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε: ἔχω ἀγοράσει ἓνα χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ το δῶ· σε παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένον. Ἄλλος τοῦ εἶπε: ἔχω ἀγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια καὶ πάω νὰ τα δοκιμάσω· σε παρακαλῶ, δικαιολόγησέ με. Κι ἓνας ἄλλος τοῦ εἶπε: εἶμαι νιόπαντρος καὶ γι' αὐτό δεν μπορῶ νὰ ἔρθω. Γύρισε ὁ δούλος ἐκεῖνος καὶ τα εἶπε αὐτά στον κύριό του. Τότε ὁ οικοδεσπότης ὀργισμένος εἶπε στο δούλο του: πήγαινε γρήγορα στὶς πλατεῖες καὶ στους δρόμους τῆς πόλης καὶ φέρε μέσα τους φτωχοὺς, τους ἀνάπηρους, τους κουτσούς καὶ τους τυφλοὺς. Ὃταν γύρισε ὁ δούλος τοῦ εἶπε: κύριε, αὐτό που πρόσταξες ἐγίνε καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χώρος. Εἶπε πάλι ὁ κύριος στο δούλο: πήγαινε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη στους δρόμους καὶ στὰ μονοπάτια κι ἀνάγκασέ τους νὰ ἔρθουν, γιὰ νὰ γεμίσει τὸ σπίτι μου· γιατί σὰς βεβαιῶνῶ πως κανένας ἀπὸ κείνους που κάλεσα δε θὰ γευτεῖ τὸ δείπνο μου. Γιατί, πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί».

Σχολιασμός

Τὸ σημερινό ευαγγελικὸ ἀνάγνωσμα εἶναι παρμένο ἀπὸ τὸ Κατὰ Λουκάν Ευαγγέλιο καὶ πιο συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ δέκατο τέταρτο κεφάλαιο οἱ στίχοι δέκα ἕξι μέχρι καὶ εἴκοσι τέσσερα. Ἡ παραβολή αὐτή εἶναι γνώστη στους περισσοτέρους ὡς ἡ παραβολή τοῦ Μεγάλου Δείπνου καὶ ἀποτελεῖ μὴ ἀπὸ τις πλέον σημαντικές παραβολές τοῦ Χριστοῦ. Μέσα ἀπὸ αὐτὴν τίθεται ἀμέσως ὁ προβληματισμός περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποία πραγματώνεται στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ φέρνει τὸν ἄνθρωπο ἐνώπιον τῆς ευθύνης που ἔχει γιὰ νὰ ἀπαντήσῃ θετικὰ ἢ ἀρνητικὰ στὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ.

Ξεκινώντας ὁ Κύριος τὴν παραβολή μας λέει γιὰ κάποιον ἄνθρωπο πλούσιο κατὰ πάσα πιθανότητα ἀφοῦ εἶχε διάφορους δούλους ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψη του, ὁποῖος συγκάλεσε ἓνα μεγάλο δείπνο στὸ ὁποῖο προσκάλεσε πολὺ κόσμος. Ὃταν ἀπέστειλε κάποιον δούλο γιὰ νὰ ἐνημερώσῃ τους καλεσμένους ὅτι τὸ δείπνο ἦταν ἑτοιμο γιὰ νὰ προσέλθουν νὰ δειπνήσουν, ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλο προέβαλλαν δικαιολογίες γιὰ

τη μη παρουσία τους σε αυτό. Ένας εξ' αυτόν είπε ότι αγόρασε χωράφι και θα πήγαινε να το ελέγξει για να είναι σίγουρος ότι δεν εξαπατήθηκε. Άλλος αγόρασε πέντε ζευγάρια βόδια και αυτός θα πήγαινε να τα δοκιμάσει μήπως και δεν είναι καλά για την εργασία που τα ήθελε. Ένας άλλος δικαιολογήθηκε από το γεγονός ότι ήταν νιόπαντρος και δεν μπορούσε να εγκαταλείψει την συζυγική εστία. Αφήνοντας πίσω τις διάφορες οικογενειακές υποχρεώσεις που είχε. Μαθαίνοντας όλα αυτά ο οικοδεσπότης εξοργίστηκε και απέστειλε τον δούλο του στις πλατείες και στους δρόμους της πόλης για να μαζέψει τους φτωχούς, τους αναπήρους, τους τυφλούς και τους κουτσούς. Ακολουθώντας αυτή την εντολή του κυρίου του πηγαίνει και μαζεύει όλους αυτούς αλλά πάλι δεν γεμίζει το τραπέζι, δεν πληρούνται όλες οι θέσεις του δείπνου υπήρχαν ακόμη κενές θέσεις. Έτσι αποστέλλεται και πάλι ο δούλος από τον κύριο του έξω από την πόλη στα περίχωρα για να μαζέψει κόσμο έτσι ώστε να πληρωθούν όλες οι θέσεις στο τραπέζι και να γεμίσει το σπίτι του οικοδεσπότη. Στο τέλος της παραβολής δίνεται μια βεβαίωση δια στόματος του οικοδεσπότη του δείπνου αυτού, ότι από τους προσκεκλημένους κανένας δεν θα γευτεί από το δείπνο αυτό, διότι καλεσμένοι ήταν πολλοί οι εκλεκτοί όμως λίγοι.

Μέσα από τη συγκεκριμένη ευαγγελική περικοπή κεντρικό θέμα αποτελεί η βασιλεία του Θεού η οποία παρομοιάζεται με το μεγάλο δείπνο. Στο δείπνο της βασιλείας του Θεού είναι καλεσμένοι όλοι οι άνθρωποι για να παραστούν ανεξαρτήτως της φυλής που ανήκουν. Δεν είναι όμως καλεσμένοι όλοι από την αρχή αλλά κλιμακωτά. Πρώτα κλήθηκαν οι Ιουδαίοι που ήταν ο εκλεκτός λαός του Θεού. Την κλήση αυτή του Θεού την έλαβαν μέσω των προφητών που τους απέστειλε έτσι ώστε να τους προετοιμάσει για να δεχθούν και να γευθούν την βασιλεία του Θεού. Αυτοί όμως αντί να αποδεχθούν την πρόσκληση του Θεού την απέρριψαν προβάλλοντας διάφορες δικαιολογίες στηριγμένες πάνω στις διάφορες κοινωνικές μέριμνες της ζωής και μένοντας προσκολλημένοι στη δική τους ερμηνεία που είχαν δώσει για τον ερχομό της βασιλείας του Θεού. Βλέποντας αυτή την απόρριψη από μέρους των επισήμων Ιουδαίων απευθύνεται προς τον απλό Ιουδαϊκό λαό ο οποίος καλείται να γίνει μέτοχος της βασιλείας του Θεού. Εκτός όμως από τους απλούς Ιουδαίους καλεί και τους εθνικούς που κατοικούν πέρα από την Ιουδαία έτσι ώστε να είναι όλοι στο δείπνο και να μη μήνη κανείς έξω.

Η πρόσκληση του οικοδεσπότη προς όλους τους ανθρώπους να παραστούν ως συνδαιτυμόνες στο δείπνο μας καθιστά όλους υπευθύνους της αποδοχής ή όχι της προσκλήσεως. Προέκταση αυτού του δείπνου αποτελεί η Εκκλησία στην οποία ο Θεός μας καλεί να ενταχθούμε. Ειδικότερα όμως το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας στο οποίο παρατίθεται το πανάγιο σώμα και το τίμιο αίμα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Πορευόμενοι προς τις άγιες ημέρες των Χριστουγέννων και

βλέποντας τη δύσκολη κοινωνική κατάσταση την οποία βιώνουμε καθημερινά ας προσπαθήσει ο καθένας με οποίο τρόπο μπορεί να απαλείψει τον πόνο και την θλίψη που έχει φωλιάσει σε αρκετές ψυχές ανθρώπων. Με τον τρόπο αυτό γινόμαστε αφορμή ώστε οι άνθρωποι αυτοί να οδηγηθούν κοντά στον Θεό γευόμενοι και αυτοί την χαρά που μας προσφέρεται μέσα στην Εκκλησία. Να μη μείνουμε μόνοι στη χαρά αυτή αλλά να πράξουμε όπως ο οικοδεσπότης της σημερινής παραβολής που προσκάλεσε και τους υπολοίπους να 'ρθούν να γευτούν μαζί του.

Φωτογραφία: Ραφαήλ Γεωργιάδης